KÜSIMUSED ASEPRESIDENT BARROTILE (PROJEKT)

1. Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomisega seotud poliitikavaldkondade eripära muude ELi poliitikavaldkondade suhtes säilib ka pärast Lissaboni lepingu jõustumist. Seda eelkõige seetõttu, et valdkonnad, mida vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala loomine puudutab, on enamasti seotud riikliku suveräänsusega, mis õigustab ka Euroopa Ülemkogu suurt rolli, õigusloome algatusõiguse andmist liikmesriikidele ning riiklike parlamentide kaasamist mitte ainult nimetatud poliitikavaldkondade kujundamisse, vaid ka hindamisse.

Millisena näete enda osa Euroopa Parlamendi õigusloomealase ja poliitilise tegevuse hõlbustamisel seoses vajalikule teabele juurdepääsu tagamisega ning koostöö tõhustamisega nõukogu ja riikide parlamentidega? Milliseid meetmeid kavatsete võtta, et tagada Euroopa Liidu õigusaktide terviklik ülevõtmine ja nõuetekohane kohaldamine liikmesriikides? Kas peate rahvusvaheliste lepingute sõlmimise puhul vajalikuks kooskõlas Euroopa Parlamendi ja komisjoni vahel sõlmitud raamkokkuleppega kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni teavitamist läbirääkimiste arengutest, tuletades sealjuures kolmandatele riikidele meelde oma kohustust Euroopa Parlamenti teavitada?

2. Kui Lissaboni leping on ratifitseeritud, muutub harta siduvaks ning EL liitub Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooniga. Nagu komisjon on juba kinnitanud, ei tähenda see üksnes põhiõiguste kaitsmist, vaid nende edendamist uute poliitikasuundade kujundamise ning ELi õigustiku ümberkujundamise teel, eelkõige sellistes valdkondades, nagu võitlus diskrimineerimise vastu, inimväärikuse edendamine ja Euroopa kodanikuõiguste tugevdamine.

Kuidas kavatsete ametiaja lõpuni jääva aja jooksul elavdada komisjoni tegevust ja institutsioonidevahelist koostööd põhiõiguste vallas? Kas kavatsete volinikest moodustatud põhiõiguste kaitse tugirühma koordinaatorina kiirendada horisontaalse direktiivi vastuvõtmist igasuguse diskrimineerimise vastu võitlemiseks (EÜ asutamislepingu artikkel 13), et Euroopa Parlamendil oleks võimalik seda küsimust veel enne oma ametiaja lõppu arutada? Kas komisjon peab vajalikuks kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni korrapärast teavitamist Euroopa Liidus toimuvatest inimõiguste rikkumistest? Kas teil on kavas tugevdada komisjoni talitusi ja muuta läbipaistvamaks meetodeid, mille alusel hinnatakse uute õigusloomealgatuste mõju põhiõigustele?

3. Üleilmastumise taustal suureneb üha Euroopa Liidu roll rändepoliitikas ning Lissaboni leping võimaldab Euroopa Parlamendil osaleda õigusaktide vastuvõtmises nii seadusliku sisserände kui ka rändajate vastuvõtu ja lõimimise valdkonnas.

Mil viisil kavatseb komisjon järgida Euroopa Ülemkogul välja kuulutatud eesmärke, mille kohaselt tuleb kujundada uus ELi välispiiride kaitse strateegia, töötada välja ühtsed sisenemis- ja elamistingimused sisserändajate jaoks, edendada sisserändajate lõimimist ja kodakondsusega seotud õigusi, võideldes samas otsustavalt inimeste ärakasutamise (hoolimata sellest, kas tegu on sisserändajatega või mitte) ja inimkaubandusega, ning tagada liikumisvabadus Euroopa Liidu kodanikele ja vältida

isikuandmete valimatut kogumist, võideldes samas raskete kuritegude ja terrorismiga?

4. Kui Lissaboni leping on jõustunud, hakatakse politsei- ja õiguskoostöö suhtes kohaldama Euroopa Parlamenti kaasavat kaasotsustamismenetlust ning Euroopa Kohtu kontrolli. Juba vastu võetud aktid plaanitakse viie aasta jooksul pärast lepingu jõustumist läbi vaadata.

Kui võtta arvesse, et liidu õigustik on selles valdkonnas ebaühtlane, aga samas on tegu Euroopa kodanike ja liikmesriikide jaoks väga oluliste valdkondadega, kas peate vajalikuks ettevalmistuste alustamist selleks, et esitada kohe pärast Lissaboni lepingu jõustumist ettepanekuid andmekaitse, menetluslike kaitsemeetmete, terrorismivastase võitluse ning kriminaalasjades tehtavate kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise valdkonnas?

5. Lepinguliste ja mittelepingulise kohustuste suhtes kohaldatavat õigust käsitlevate määruste (Rooma I ja Rooma II), vahenduse teatavaid aspekte tsiviil- ja kaubandusasjades käsitleva direktiivi, maksekorralduse menetluse loomist käsitleva määruse, Euroopa väiksemate kohtuvaidluste menetlust käsitleva määruse ning tsiviil- ja kaubandusasjade kohtu- ja kohtuväliste dokumentide Euroopa Liidu liikmesriikides kätteandmist käsitleva määruse lõplik vastuvõtmine kujutab endast vaieldamatult väga tähtsat etappi Euroopa Liidus ühtse õigusruumi loomise suunas.
Kas praeguseks vastu võetud meetmed on teie meelest piisavad? Millised lisameetmed võiksid kõne alla tulla? Millised on teie jaoks prioriteedid tulevastel aastatel ja eesmärgid Tampere tegevuskavas ja Haagi programmis ette nähtud Euroopa tsiviilõigusruumi edendamiseks? Kas peate vajalikuks turgude ühendamisega seotud eraõiguse valdkondade, nagu äriõiguse ja lepinguõiguse ühtlustamist? Kuidas tugevdaksite advokaatide ja kohtunike väljaõppe Euroopa-mõõdet?